20 Ιανουαρίου 2014

Γέρων Σωφρόνιος.Ιδιαίτερα στις μέρες μας η κακία των ανθρώπων είναι σαφώς αισθητή διότι το κακό εμφανίζεται οργανωμένο περισσότερο απο κάθε άλλη φορά

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Σωφρόνιος Αγιορείτης-'Εσσεξ (Σαχάρωφ)

3 Ιουνίου 1966

… Η σκέψη μου είναι πολύ απλή: Αν ο Χριστός δεν είναι Θεός, τότε εμείς μένουμε στο σκοτάδι και είναι αδύνατο να δικαιώσουμε τον Θεό βλέποντας τα ατελείωτα παθήματα του κόσμου. Αν όμως πραγματικά ο Χριστός είναι Θεός, όπως εμείς αδίστακτα πιστεύουμε, τότε κανένας δεν μπορεί να μεμφθεί τον Θεό για τα κακά που διαδραματίζονται στον κόσμο. Χάρη στην εμφάνιση του Χριστού γνωρίζουμε τώρα Ποιος είναι ο Θεός· Τον αγαπούμε και δεν επιρρίπτουμε σε Αυτόν καμία μομφή. Ο Χριστός μας φανέρωσε τον Θεό, ο Οποίος είναι Φως «και σκοτία εν Αυτώ ουκ έστιν ουδεμία» .

Ομολογούμε ταυτόχρονα τον Χριστό ως αυθεντικό άνθρωπο. Ο Πατέρας, βλέποντας έναν Τέτοιο

Άνθρωπο, του έδωσε θέση στην αιωνιότητα, στα δεξιά Του. Τον απέδειξε τελείως ίσο με τον Εαυτό Του . Αν αυτός είναι ο άνθρωπος, τότε πια δεν χρειάζεται να μεταμεληθεί ο Θεός Πατέρας διότι δημιούργησε τον άνθρωπο, όπως έχει λεχθεί στη Γραφή: «Μετεμελήθην ότι εποίησα αυτούς (δηλαδή τους ανθρώπους)» . Ίσως ιδιαίτερα στις ημέρες μας η κακία των ανθρώπων είναι σαφώς αισθητή, διότι το κακό εμφανίζεται οργανωμένο περισσότερο από κάθε άλλη φορά.

Είμαι πλέον γέρος αλλά ήδη από τα πρώτα παιδικά μου χρόνια δέχθηκα τις εντυπώσεις της ειρήνης και του φωτός. Από την αρχή του ρωσοϊαπωνικού πολέμου (1904-1905) ως τις ημέρες μας βλέπω όλη την ανθρωπότητα βυθισμένη σε αδελφοκτόνους πολέμους, και ακόμη δεν υπάρχει φως στον

ορίζοντα. Αντιθέτως μάλιστα, κάλυψαν τον ουρανό πρωτοφανή μαύρα σύννεφα, έτοιμα να προκαλέσουν αποκαλυπτική καταιγίδα … Και εγώ, βλέποντας την θηριώδη αυτή κατάσταση από τα νεανικά μου χρόνια, ήμουν έτοιμος να βγω στους δρόμους και τις πλατείες με αναμμένο φανάρι, όπως ο Διογένης, για να αναζητήσω άνθρωπο … Βλέποντας όμως τον Χριστό, χάρηκα για το θαυμάσιο αυτό εύρημα και ποτέ πια δεν μπορώ να ξεχάσω το γεγονός αυτό της ιστορίας του κόσμου μας. Στην πραγματικότητα μόνο Αυτός, ο Χριστός, είναι και τέλειος Άνθρωπος.

Εμείς όμως όλοι διερχόμαστε την περίοδο της επίγειας περιπλανήσεώς μας με την έφεση να ομοιωθούμε προς Αυτόν. Ο άνθρωπος αρχίζει πραγματικά να υπάρχει από τη στιγμή που συνειδητοποιεί τον εαυτό του ως υιό του αιωνίου Πατρός και προφέρει την προσευχή «Πάτερ ημών» με τη συνείδηση αυτή. Εμείς όμως δεν έχουμε αισθανθεί ακόμη πλήρως την αξία αυτή του ανθρώπου, και γι' αυτό παρακάμπτουμε τον δρόμο της διαμορφώσεώς μας, της αυξήσεώς μας εν Πνεύματι Αγίω. Χωρίς τον Χριστό είναι αδύνατο να δικαιώσουμε την ανθρωπότητα … Και με τον τρόπο αυτό ο Χριστός, ταυτόχρονα Θεός και Άνθρωπος, δικαιώνει τον Θεό μπροστά στον κόσμο, φανερώνοντας στον κόσμο την άπειρη αγάπη του Πατέρα, ενώ δικαιώνει και τον άνθρωπο μπροστά στον Θεό, δείχνοντας στον Θεό Πατέρα τη γνήσια μορφή του Ανθρώπου. Η δικαίωση όμως αυτή δεν είναι «νομική», όπως πολλοί χριστιανοί τείνουν να νομίζουν, αλλά εντελώς άλλης τάξεως .

Μετά από τόσα χρόνια αδιάκοπης σχεδόν αλληλοεξοντώσεως των ανθρώπων επάνω στη γη, για την οποία δικαιλογούνται όλοι αδιάκοπα μπροστά στον ίδιο τον εαυτό τους, είναι αδύνατο να περιμένουμε ότι αυτοί θα τολμήσουν να ατενίσουν το ύψος του Ουρανού και να ονομάσουν τον Θεό Πατέρα τους. Στις ημέρες μας η «αποκτήνωση» του κόσμου έλαβε φοβερές διαστάσεις. Η έκπτωση από τη χριστιανική πίστη κατά την αυθεντική της ουσία έχει γίνει καθολικό φαινόμενο. Η λέξη που χαρακτηρίζει τον αιώνα μας είναι αποστασία. Φοβάμαι λοιπόν ότι μόνο η αύξηση των συμφορών μπορεί τώρα να οδηγήσει τους ανθρώπους στα παθήματα εκείνα που θα φανούν πραγματικά κρίσιμα, και τα οποία θα διεγείρουν σ' αυτούς πάλι την ικανότητα να αντιληφθούν την πρωταρχική τους φύση κατ' εικόνα Θεού. Τότε θα βασιλεύσει η ειρήνη στη γη.

Όσο όμως οι άνθρωποι παραμένουν όμοιοι με τα άγρια θηρία, δεν πρέπει να αναμένουμε ειρήνη επάνω στη γη. Είναι μάταιες όλες οι προσπάθειες με τις οδούς της διπλωματίας και με άλλα παρόμοια μέσα για την αποτροπή της συμφοράς του πολέμου. Είναι πρωτίστως απαραίτητη η πνευματική αναγέννηση του ανθρώπου, απαραίτητη η «ανθρωποποίηση» του θηριώδους αυτού κόσμου.

Καταλαβαίνεις ότι τα γραφόμενά μου είναι μόνο μικροί υπαινιγμοί, σύντομα αποσπάσματα από την εικόνα που παρουσιάζεται στον νου μου, ιδιαίτερα κατά τις ώρες της Λειτουργίας, της αιώνιας αυτής θυσίας για τις

αμαρτίες όλου του κόσμου. Βέβαια θα ήθελα να συνομιλώ μαζί σου για ώρες επάνω στα ζωτικά αυτά θέματα, αλλά να που δεν μας δόθηκε αυτό στις ημέρες μας.

Ωστόσο, σου εύχομαι όλα τα καλύτερα, ανάμεσα στα οποία και υγεία, αλλά πάνω απ' όλα και πριν απ' όλα την Άνωθεν έμπνευση, για να περάσεις επάξια τη γεροντική ηλικία που αρχίζει, και που είναι η πιο ευλογημένη περίοδος της ζωής μας επάνω στη γη. Όλα τα μικρά και ταπεινά πράγματα υποχωρούν, εξαφανίζονται με φυσικό τρόπο, και η σκέψη για άλλη τάξη του Είναι γίνεται αδιάκοπη, εξαιτίας της προσεγγίσεως της θριαμβευτικής στιγμής της εξόδου μας από εδώ. Δεν γνωρίζουμε ακόμη τι θα γίνει με μας, διότι η πείρα μας δεν επαρκεί για να κρίνουμε πλήρως για το θέμα αυτό. Γνωρίζουμε μόνο ότι ο Χριστός αναστήθηκε και εν Αυτώ όλοι εμείς θα αναστηθούμε .

Όταν συντελεσθεί αυτό τελείως, ως πραγματοποίηση πλέον της δημιουργίας του Θεού, τότε σε όλους μας, με μεγαλύτερη από «μαθηματική» αξιοπιστία, θα αποκαλυφθούν όλα όσα υπάρχουν στον κόσμο, και η γνώση μας θα πάρει εκείνο τον απόλυτο χαρακτήρα προς τον οποίο ορμά το πνεύμα του ανθρώπου σε όλους τους αιώνες.

Να σε φυλάει ο Θεός και να ευλογεί όλες τις ημέρες της ζωής σου.

Στέλνω σε όλους τη μεγάλη αγάπη μου.

Ο δικός σου Σωφρόνιος

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ. ΓΡΑΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΡΩΣΙΑ.

Πηγή: apantaortodoxias.blogspot.gr